

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja “Es ticu miesas augšāmcelšanai un mūžīgajai dzīvei!”

Dārgie draugi!

Vasaras laiks Latvijas draudzēs ir Kapusvētku laiks, kad ticīgie un mazticīgie pulcējas savos dzimtu kapos uz kopīgām lūgšanām par saviem mirušajiem aizgājējiem. Ir jāatzīst, ka priekš daudziem tas ir kļuvis par tradīciju reizi gadā satikties ar radiem, draugiem un tuviniekiem, jo nav daudz tādu ģimeņu, kuras rīko ikgadējo radu saietu. Lai nu kā, bet tomēr tas ir lieliski, ja mēs atceramies vajadzību pabūt kopā gan ar saviem dzīvajiem, gan mirušajiem piederīgajiem. Tieši Kapusvētkos rodas šī iespēja, kad dzīvie atbrauc ciemos pie saviem mirušajiem, sakopj viņu kapa vietas, uzliek svaigus ziedus, aizdedzina svēcītes un, varbūt, arī noskaita “Kunga eņģelis” lūgšanu vai klusumā palūdzas par viņu dvēselītēm.

Augusta 1. svētdienā (6.08.) tradicionāli tiek svinēti Kapusvētki visos trijos Lielvārdes pilsētas kapos — katoļu, luterāņu un pareizticīgo, kā tos pieņemts dēvēt tautā. Šie būs jau desmitie manis vadītie Kapusvētki Lielvārdē, jo tieši pirms 10 gadiem ar Kapusvētku sv. Misi es uzsāku savu kalpošanu Lielvārdes draudzē 4.08.2013. Toreiz bija vēl paradums pakļauties vietējās pašvaldības uzstādītai kārtībai un laikiem, ko nācās mainīt, lai mēs justos brīvi mūsu lūgšanu norisē. Par to daži kadri sacēla milzīgu traci un ažiotažu, bet to visu ar laiku izdevās pārdzīvot un iedibināt Baznīcas autonomiju un neatkarību tās vadītajos dievkalpojumos. Jāatzīst arī, ka šo 10 gadu laikā mūsu draudzes sadarbība ar bijušo Lielvārdes novada pašvaldību bija diezgan apgrūtināta, izņemot Būvvaldi, ar kuru gan izveidojās ļoti labas attiecības. Kad 2017. gadā sabruka mūsu dievnams, Lielvārdes dome neiedeva nevienu centu tā atjaunošanai. Bet domes 29.12.2016. pieņemtais lēmums Nr. 755 “Par Lielvārdes novada pašvaldībai piederošās zemes vienības Meža iela 18A, Lielvārdē, daļas pie Lielvārdes Romas katoļu draudzes baznīcas nodošanu atsavināšanai” līdz šim brīdim nav izpildīts. Ļoti gribētos ticēt, ka jaunā Ogres novada dome palīdzēs atrisināt šo samilzušo problēmu.

Pateicos Kungam par nokalpotajiem 10 gadiem un visiem lielvārdiešiem, kuri mani atbalstīja. Kopīgiem pūliņiem mēs esam diezgan daudz paveikuši mūsu draudzē, bet darāmā vēl arvien ir daudz, taču līdzekļu vairs nav. Tādēļ šī ir 1. vasara pēc 10 gadiem, kad nenotiek remontdarbi. Novēlu visiem svētīgus Aglonas Dievmātes svētkus un lūdzu jūsu lūgšanu atbalstu arī turpmākajā kalpošanā. *Pr. Andris Solims*

+++++

Lūgšanu prieks

Laiks skrien un neatgriežas. Nekad nav par daudz

lūgties par saviem mīļajiem un par tiem, kuriem nepieciešama palīdzība, kuri cieš grūtības, par tiem, kuriem vajadzīga palīdzība, arī par tiem, kas ir tajā saulē. Lūgšanas palīdz man un citiem. Tā ir kā laimes smarža, kas izplatās neredzamā veidā, sasniedzot neizmērojamas tāles un augstumus, un nonāk pie tiem, kuriem tā visvairāk tobrīd ir nepieciešama. Lūdzoties, es iegūstu ticību. Ticība palīdz skatīties uz visu saprotamā veidā. Lūgšanas palīdz un ārstē. Pelēkās dienas kļūst gaišākas, vienmuļā gaita pārvēršas ātrā solī, neizsakāmais nepaliek manī.

Man ir nācies gaviļēt un priecāties ar pacilātību, kad lūgšanas tiek gandarītas. Gandarījums nāk, ja tiek pieliktas visas pūles un aktīva līdzdalība. Pasīva sēdēšana, pārejot gaidīšanas režīmā, pārmetumi, kāpēc nekas nenotiek, manuprāt, kavē vēlamā sasniegšanu. Ir jādzīvo līdzti notikumiem, jāiesaistās savu spēku robežās. Jāsaprot, ka līdz ar lūgšanām jāstrādā, jārikojas. Jāiet pie biktstēva vai pie dvēseles ārsta. Jānožēlo grēki. Labojot savas nepilnības, kļūstu drosmīgāka un stiprāka. Arī sīkumiem ir nozīme. Jo dzīve sastāv no “sīkumiem”. Lūgšanas stiprina un motivē, pārvarot mazās un lielās grūtības.

Minēšu kādu gadījumu no dzīves. Es lūdzu, lai šogad Kristus Miesas un Asiņu svētku oktāvas svētdienas procesija ar 4 evaņģēlijiem notiktu īpaši svinīga. Lai būtu tāds svinīgs gājiens, kas mani uzmundrina, nevis nomāc. Es lūdzu palīdzību tuvākajiem, atgādināju un zvanīju. Brīžam neticēju, bet rīkojos. Notikumu secība pārvērtās negaidītā sakritībā, līdz pasākums sanāca ar starojošu sirdi prieku, kas joprojām man liek uzgaviļēt un pateikties. Prieks bija tāds, it kā bērns būtu nācis pasaulē. Brīnums un smaids sejā man bija procesijas laikā un ilgi vēl pēc tās. Es zinu, ka manas pūles bez Jēzus palīdzības būtu veltīgas. Pateicos visiem, kas priecājās un kas lūdzās līdz ar mani. Pateicos arī jauniešiem, kas nesa svētku karogus procesijas laikā.

Ir dažreiz grūti un smagi veikt pienākumus. Gribas kurnēt un kritizēt. Redzi pretrunas. Jūti spēju izsīkumu. Gribas slinkot. Atnāk apziņas aptumsums. Kļūsti neuzmanīgs. Grūti soļot pa dzīvi uz priekšu, ja pavada akla paklausība, vai vēl ļaunāk - noslēgtība. Lūgšanās piepildījums kā neticams sapnis mani piecēl kājās. Palīdz saprast vienkāršību, to īstenot ikdienā, iegūt pazemību un uzticēties Kungam. Man nekas nav par grūtu, ja kļūstu pazemīga un paklausīga. Viss nāk ne uzreiz, bet pakāpeniski. Tu šajā lūgšanas ceļā sāk iepazīt pats sevi. Jo vairāk es lūdzu, jo vairāk gaismas ienāk manā sirdī. Es lūdzu iegūt pacietību. Arī tad, ja mani nesaprot, neļaujtos skumjām, izklīdinu šaubas. Piepildu sevi ar spēku. Un, ja kāds rada šķēršļus, tad lūdzu par viņu. Es zinu, ka lūgšanas vienmēr tiek uzklaustītas. *Sarmīte Anna Zoltnere*

Šīs vasaras karstās dienas Itālijā

Vasara ir pilnbriedis ne tikai dabā vai mūsu dārzos, tas ir arī “pilnbriedis” ceļotājiem, lai apgūtu un ieraudzītu kādu skaistu valsti un priecātos par tās izdevušos skaisto arhitektūru gan dabā, gan cilvēku mājokļos. Ir jauki likt acīm pabaudīt kalnu gleznainās augstienes, kas ieskaucas Ligūrijas jūras apskāvienos.

Mazie kalnu ciematīni, kur mājas ieaugušas cietajās kalnu klintīs, viena šķībāka, cita taisnāka, gluži kā slavenais Itālijas Pizas tornis, kurš pirms 30 gadiem, kad ceļoju ar kristiešiem pa Itāliju, likās bija taisnāks.

Viss tur tajā tālajā Itālijā likās mazliet tā kā sasvēries uz vienu vai otru pusi. Domāju, ka tikai ne paši itāļu cilvēki. Itālijas zemes kristieši liekas taisnāki un staltāki par nelīdzējamiem ciematu namiņiem. Nekur neredzēsi nevienu salīkušu trūkumcietēju vai naudas izspiedēju. Ja tādus arī gadījās ieraudzīt, tiem paskrienot garām, tad viņi pazemīgi un godīgi pelna savu dienišķo maizīti ar ielas muzicēšanu, klusi turot ģitāras savās rokās un uzdziedot kādu maigu dziesmiņu par Sorento, vai “*O sole mio*”.

Tas tiešām tad ir sirdij aizkustinoši, nevis tā, kā gadās dzirdēt trokšņainos, uzbāzīgos Rīgas tuneļu muzikantus, kur skaņu decibeli gāž tevi no kājām.

Lielais karstums, protams, mazliet patraucēja justies brīvi un komfortabli, toties kondicionieru un ātrvilcienu kustība Itālijā darbojas perfekti, izņemot ar nelieliem starpgadījumiem, kad vienā vakarā sāka streikot vilcienu vadītāji. Sākām baidīties par sevi, vai aizklūsīm veiksmīgi līdz viesnīcai Pizā. Vilcienu satiksme Itālijā ir ļoti augstā līmenī, gan ātruma ziņā, kur vilcieni skrien vējiem līdzīgi līdz pat 150 km stundā, gan komforta ziņā. Visi vilcieni ir būvēti pašā Itālijā, daži no tiem ir izbūvēti pat trijos stāvos. Vidējos stāvos ir vēsāks gaiss, apakšējos stāvos ir siltāks gaiss. Viss padomāts par ceļotājiem, jo pārvietošanās bieži notiek cauri gariem kalnu tuneļiem, kuri 100 gadu laikā ir perfekti izstrādāti ātrvilcienu satiksmei. Visur, kur vien skatienu paver, pavīd kalni un ciematīni, kādas neapstrādātas, vecas pamestas siltumnīcas, kur, laikam, vairs neviens itālis tomātiņus un pipariņus neaudzina. Viņus, laikam, arī skāruši tie “Eiropas standarti”, ka vairs nav izdevīgi pašiem ko audzēt.

Ligūrijas jūra uzrunāja mūs ik katru, jo vēlme nopeldēties +27 siltā jūrā bija visiem mūsu ceļotājiem. Iebirst jūrā gan bija pagrūti, jo pludmales ir ļoti akmeņainas, bet toties sanāca laba pēdu masāža... Katrā ciematīnā, pie kura piebraucām ar maziem kuģīšiem, kalna piekrastē izbūvētas nelielas baznīcas, un tās tik skaisti iederas kalnu ciematīņu ainavās. Turpat arī neliela pludmale, kur laiski var pavadīt saulaino Itālijas dienu, ātri nopeldēties un gatavoties uz nākošo ciemata pārbraucienu. Šādi pieci Čintekverres ciemati iegūlušī starp Ligūrijas jūras piekrasti, gan ielejā, gan ļoti augsti kalnos. Itālija jau var ievākt pirmo augļu ražu, koši dzeltenos citronus, vai oranžos mandarīnus. Tie saulē ir iekrāsojušies jau ļoti spilgti un, domāju, ka ir ļoti garšīgi.

Diemžēl vilcienu streiku dēļ izpalika mūsu plānotais brauciens uz seno pilsētu Florenci, bet daudz par to neskumām, jo redzētā un piedzīvotā bija jau tik daudz, ka varbūt tā tam arī bija jānotiek. Piza ar savu

šķībo torni un blakus esošajām Baptistērija ēkām uzvedināja mani uz domām, cik skaisti un precīzi ir būvējuši arhitekti un celtnieki šīs skaistās būves, kurām jau vairāk par 1000 gadiem. Tas nekas, kad tornis šķobās, tas laikam no tiem lielajiem jūras vējiem. Bet Pizas tornis turas braši un uzņem daudzus tūkstošus ceļotāju, kuriem pat ļauts uzkāpt līdz tā virsotnei.

Novēlu katram jauku, skaistu un ceļotgribošu, bet ne tik karstu vasaru, kā šogad Itālijā. *Edīte Graudiņa*

Atvērsim durvis Kungam!

Kungs, kad atveru Tev savas durvis un pieņemu Tevi kā gaidītu viesi, tad ar Tevi kopā pavadītais laiks mani atspirdzina.

Mūsu prāvesta teiktais sprediķis par lielāko turību Spānijas pilsētā Santjago de Compostella, varbūt arī pasaulē, manī izraisīja patīkamas atmiņas. Tā kā arī man bija iespēja tur būt un lūgties tajā skaistajā dievnamā, gribu padalīties ar jums par neaizmirstamo braucienu pa Eiropas lielākajām svētvietām. Nevarēju sameklēt visus pierakstus, bija jātaisa revīzija savos plauktos. Brauciens sākās no mūsu draudzes, piedaloties draudzēm arī no visas Latvijas. Pirmā pieturvieta bija Viļņā. Tālāk devāmies uz Poliju. Iebraucām Jasna Gurā. Tur bija nodrošināta nakšņošana. Mūs laipni uzņēma un atļāva vienā baznīcas kapelā svinēt sv. Misi.

Aizbraucām uz Lurdu. Mums bija dota iespēja iegremdēties Dievmātes dziedinošā ūdens avotiņā. Cēlāmies sešos un gājām ieņemt rindu pie avotiņa. Pāri plašajam laukumam nepārtrauktā straumē tika vesti slimnieki, lai arī tie varētu iegremdēties Dievmātes avotiņā. Bijām ļoti daudzās Polijas svētvietās, bet man vislielāko iespaidu atstāja Liheņa. Daudzus gadus mums bija sadarbība ar viņu draudzi. Bija iespēja pieteikt aizlūgumus par savu ģimeni un mirušajiem tuviniekiem. Pēc dievkalpojuma es iegāju sakristejā, jo dažus vārdus zināju pateikt poliski. Man uzdāvināja grāmatu un iedeva viņu bankas datus, lai es varētu veikt ziedojumu par aizlūgumiem. Ļoti daudz pārsteigumu piedzīvojām Spānijā. Visur, kur vien braucām, varēja pieteikt arī aizlūgumus par savējiem. Barselonā bija autobuss, ar kuru varēja izbraukt pa visu pilsētu. Autobusā bija austiņas, kurās varēja noklausīties visu informāciju arī krievu valodā. Lielu iespaidu atstāja krāšņā bazilika “Sagrada Familia”, kuru vēl arvien turpina būvēt jau 140 gadus pēc arhitekta Antoni Gaudí projekta.

Francijā man lielu iespaidu atstāja Parīzes Dievmātes katedrāle, Eifeļa tornis un Jēzus Sirds katedrāle, kas atrodas augstu kalnā. Kad tur uzkāpām, tad Eifeļa tornis vairs tik varens neizskatījās. Bijām arī Avilā pie sv. Terēzes no Avilas. Tur saņēmām bēdīgu ziņu, ka pr. Māri Zviedri no mums pārceļ uz Gulbeni. Tikām līdz Portugālei. Man tā bija jau otrā reize. Pirmo reizi biju vēl pirms neatkarības. Tad piedzīvojām arī izsekošanu. Portugālē ir ļoti krāšņas baznīcas, bet mēs tās daudz neredzējām. Mums paveicās, ka gide bija tadžiku meitene, kas studiju

laikā apprecējās ar portugāli. Kad prasījām, kāpēc mums maz rāda baznīcas, viņa atbildēja, ka padomju tūristi netic Dievam. Bet mēs trīs, kas turējamies kopā, teicām, ka vēlamies redzēt un pēc ekskursijas aiziesim. Tad pēkšņi sapratām, ka mums no grupas seko divi cilvēki, ka mūsu grupā bija arī nodevēji.

Esmu ļoti pateicīga Dievam par doto iespēju redzēt tik daudz skaista un svētīga. Paldies Tev, Kungs!
Antoņina Ratnieks

Mīļā Lielvārdes draudze!

Sirsnīgs sveiciens no Olaines! Jūlijā nosvinējam savas kopdzīves 20 gadu jubileju. 20 gadi kopš pirmās tikšanās, bet šķiet, pagājis tikai mirklis. Mūsu pirmā kopīgā Sv. Mise Majoros, pirmā tikšanās ar pr. Andri, katehēze, laulības, bērnu piedzimšana. Tā nu laiks paskrējis nemanot. Aizdomājamies par to, kā šo gadu laikā mums ir izdevies saglabāt satiecību, mīlestību un savstarpēju cieņu, un vai vispār pastāv tāda "laimīgas laulības formula". Piebildīšu, ka nekad sevi neesam uzskatījuši par paraugu, kā daudzi pāri, arī mēs esam piedzīvojuši kritienus un krīzes. Tomēr kādēļ vieniem sanāk, otriem nē? Tā nu prātojam, ka tomēr dažas lietas starp daudzām citām varam savā kopdzīvē izcelt, tās šķiet visvairāk palīdzējušas un stiprinājušas konkrēti mūsu laulību:

Pazemība - spēja paklusēt un neuzspiest savu viedokli, spēja vienoties, atrast kompromisu, spēja piekāpties, atteikties no ambīcijām partnera labā, problēmu risināšana mierīgā ceļā, publiska sava dzīvesbiedra nekriticēšana.

Ticība - kopīgi baznīcas apmeklējumi, Svēto Rakstu lasīšana un pārrunāšana. Sarunas par un ap Evaņģēliju. Regulāras pārdomas par to, kā mēs pamanām Dieva darbību mūsu dzīvē, vai dzīvojam saskaņā ar Dieva likumu, apzināti nepārkāpjam baušļus. Aktīva dalība draudzes dzīvē. Cieņa, mīlestība un atbalsts draudzes priesteriem, izpratne par to, ka viņi ir labākie padomdevēji krīzes situācijās, vienlaikus autoritātes, skolotāji un kristīgas ģimenes draugi. Regulāra grēksūdze.

Mīlestība - mūsu draudzē ir pāris, kas pirms pāris gadiem nosvinēja laulības piecdesmitgadi. Pirms šī raksta sastādīšanas, no rīta, gaidot vilcienu, viņus satiku uz perona. Cik jauki, skaisti, mīloši cilvēki! Ejot garām man, viņi apstājās, sasveicinājās, izrādīja patiesu interesi, apvaicājās par to, kā klājas mums, bērniem. Viņi burtiski staro! Un es šajā mirklī tiešām fiziski sajutu šo viņu mīlestību. Starojoša, dzīva, silta, bez skaudības un agresijas, sirsnīga. Tāda mīlestība, kurai patīk, ka ar to dalās. Viņos nebija ne kripatiņas lepības, uzpūtības. Absolūta vienkāršība. Jāpiebilst, ka mīlestība valda arī mūsu Olaines draudzē. Tik ārkārtīgi svarīgi sajust vienotību un atbalstu draudzē, būt piederīgiem šai Kristus ģimenei. Īstenībā, katrā draudzē ir pāri ar ilgu kopdzīves pieredzi. Cik ļoti daudz mēs varētu iegūt no sarunām ar mūsu senioriem! Tieši no viņiem mums būtu jāmacās mīlēt, ne no grāmatām vai publikācijām soctīklos!

Par attiecībām ir sarakstītas tūkstošiem grāmatu, ir novadītas simtiem lekciju, tomēr starojumu, ko sajutu no šī pāra, var iegūt tikai dzīves skolā, ticot, cerot, mīlot.

Mīļš sveiciens visiem Jūsu skaistās draudzes pāriem! Lai Dievs palīdz, atbalsta un stiprina visus mūs, šī skaistā, dažreiz ne tik vieglā, tomēr svētīgā ceļa gājējus! Ar mīlestību:
Rita + Jānis Ķepuri

Jumpravas draudze

Pašā karstākajā jūlija dienā, svētdienā, 16.07., kad debesīs savilkušies zili melni mākoņi dvesa virsū pirts karstumu, bet saulīte cītīgi dedzināja ķermeņa atklātās vietas, kā zinādama – drīz būs lietūs, naktis vairs nebūs siltas, bet rītos prasīsies pēc kamīna omulīgās sprakšķēšanas, Jumpravas katoļu draudze bija sanākusi, lai kopīgi svinētu Svēto Misi.

Svētās Annas kapeliņu bijām sakopušas un izgreznojušas ar ziediem, kādi nu kurai šinī sausajā laikā auga puķu dobēs, dega sveces, viss šķita tik gaiši un sirsnīgi, neskatoties uz mūsu mazo pulciņu.

Zinu, ka Jumpravā ir ļoti daudz katoļticīgo, un nesaprotu viņu noraidošo attieksmi pret dievkalpojumu apmeklēšanu. Esmu uzrunājusi vairākus savus novadniekus, bet liekas, ka kopā ar savu dzimto vietu un tā tradīcijām novārtā tiek atstāta arī ticība.

Pirms dažiem gadiem diskutēju ar savu kolēģi, kura man paziņoja, ka viņai pietiek reizi gadā aizbraukt uz savu baznīcu Rēzeknē, izsūdzēt grēkus un tad iet pie dievgalda. Iebildu, ka grēks laika gaitā apaug ar vienaldzības sūnu un pie grēksūdzes jāiet tad, kad tas ir vēl jauns un smagi spiež sirdsapziņu. Tas ir kā mācībās; pēc kontrol darba ir jāseko kļūdu labojumam, ja tas nenotiek – nav nekādas nozīmes pašam kontrol darbam. Tomēr tas izraisīja tikai smieklus, jo mana kolēģe pati visu zināja un visu darīja pareizi, arī to, ko darīja galīgi nepareizi.

Toreiz es nodomāju – Dievs pārbauda savus ļaudis, bet nezināju, cik daudz patiesības ir šinī teicienā, un ka tas attieksies arī uz mani un skaitliski nelielo Jumpravas draudzīti.

Notika tā, ka ierodoties uz dievkalpojumu, atklājām - pie kapeliņas uz iedzeršanu ir sapulcējies neliels pastāvīgo svinētāju pulciņš. Bija nepatīkami ost sīvo alus un urīna smārdu, kas caur atvērtajiem logiem nāca iekšā kapelā, bija grūti vērot iereibušo nepiedienīgo uzvedību...

Tomēr, tieši šajos apstākļos mēs sajūtām kopīgās lūgšanās spēku, sajūtām, ka visi esam Dieva acu priekšā un viņa aizsardzībā. Mūs vairs neizskāra tas, kas notiek ārpusē, jo bijām vienoti lūgšanās.

Tā pēc dievkalpojuma radās šis dzejolis, kas precīzi atspoguļo tā brīža izjūtas.

Es šodien sapratu -

Dievs savus ļaudis sargā;	Nekas šo vairogu
Kā putna bērnus trauslus	Vairs nespēj pārraut
Savās rokās glabā,	Ne naida čūska indīgā,
Kad lūgšanās tie vienojas.	Ne grēka smaka sīvā.

Dievs savus ļaudis redz -

Mēs visi esam

Viņa gaišo acu priekšā.

Rita Bobkova

Augusta mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

- 10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. 19:00.

3.08. — mēneša pirmā ceturtdiena: Svētā stunda
pl. 18:00. Sv. Mise pl. 19:00 par visiem dzīvajiem
draudzes locekļiem.

4.08. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums
Jēzus Sirds godam pēc pateicības sv. Mises par
Lielvārdē nokalpotajiem 10 gadiem pl. 19:00.

6.08. — Kunga Pārveidošanās svētki:
mēneša pirmās svētdienas dievkalpojums Jēzus
Sirds godam pirms sv. Mises pl. 10:20.

13.08. - sv. Mise pl. 11:00.

Tiks vākti ziedojumi Rīgas Garīgā semināra
uzturēšanai. Paldies par jūsu atbalstu!!!

14.08. - sv. Meinarda svētkos un
15.08. - Dievmātes Debesīs
uzņemšanas svētkos Lielvārdes
baznīcā sv. Mise nenotiks.

++++//++++//+++\\++++\\++++

Kapusvētku kārtība:

6.08. — Lielvārdes katoļu kapos:
pl. 11:00 sv. Mise kapsētā (stipra lietus gadījumā
— baznīcā), kam sekos Vesperes un Procesija par
mirušajiem kapsētā.

Noslēgumā tiks dota svētība bērniem un
jauniešiem. Pēc dievkalpojuma būs jaunuzstādīto
pieminekļu un kapu krustu pasvētīšana.

Sakarā ar ļoti mazo katoļticīgo dalībnieku
skaitu atsevišķs aizlūgums par mirušajiem
Lāčplēša kapos šajā dienā nenotiks. Lūsimies par
visiem ticīgajiem mirušajiem kopīgajā aizlūgumā
Lielvārdes katoļticīgo kapos. Savukārt luterticīgo
vadītais aizlūgums Lāčplēša kapos būs pl. 14:00.

20.08. — Jumpravas kapos:

pl. 15:00 sv. Mise un Vesperes kapličā, kam sekos
Procesija par mirušajiem kapsētā.

31.08.2023. paiet 3 gadi, kopš Radītājs
aizsauca mūžībā manu mīļoto māmiņu Annu
Solimu. Palūsimies par viņas skaisto
dvēselīti, lai Pestītājs ātrāk ļauj viņai skatīt
savu vaigu debesīs un atalgo viņas mīlestību!

Lūsim Dieva žēlsirdību un dziedināšanu
mūsu labdarim Albertam Zīlītim pēc galvas
smadzeņu vēža 3. operācijas! Kungs, apžēlojies!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus nākt dziedāt
mūsu draudzes korī!!!*

*Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu draudzē!!!*

Sirsnīga pateicība:

**Dārgie draudzes locekļi! Izsaku sirsnīgu pateicību
visiem, kuri ir ziedojuši dievnama uzturēšanai!
Pateicoties jūsu ziedojumiem un domes dotācijai
apkures vajadzībām 2022. gada ziemai, varējām
lūgties siltā dievnamā. Tāpēc arī tagad ir
jāturpina vākt līdzekļus apkures granulu iegādei,
kas prasa ļoti lielus līdzekļus. Ļoti lūdzu ziedot
dievnama apkures un uzturēšanas vajadzībām!**

Prāvests Andris Solims

**Apsveicam Dzimšanas
dienā:**

Uzticīgo ikdienas sv. Mises
dalībnieci Vandu Viļumovsku
90 gadu jubilejā (7.08.),
Veroniku Jermacāni (9.08.),
Oļesju Vingri 40 gadu jubilejā
(13.08.), Albertu Zīlīti no Jūrmalas (14.08.),
Madaru Jauģieti (20.08), Ludmilu Apsīti (25.08.),
Veroniku Bartkeviču (27.08.), Svetlanu Lapsu
(30.08.), Andreju Griķi no Jūrmalas 70 gadu
jubilejā (31.08.) u. c.

Jauniešu dienas Lisabonā 2023

No 1.-6.08.2023. Portugāles galvaspilsētā
Lisabonā tiks svinētas Vispasaules Jauniešu
dienas, piedaloties pāvestam Franciskam, kurš
vadīs noslēguma Euharistiju 6.08. Tejo parkā,
ko ievadīs iepriekšējās nakts vigīlija.

Jauniešu dienu devīze šogad ir: *Marija cēlās
un "steigšus aizgāja" (Lk 1,39)*. No Latvijas
piedalās ap 300 jauniešu, 2 bīskapi un vairāki
priesteri. Atbalstīsim jauniešus ar mūsu
lūgšanām, lai no viņu vidus rastos jauni
paaicinājumi uz priesterību un garīgo kārtu.

Ļoti lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

**Lielvārdes Romas katoļu draudze,
Reģ. Nr. 90001080360**

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv; [facebook.com/lielvardesbaznica](https://www.facebook.com/lielvardesbaznica))